

TÖRÖKBECSE ÉS VIDÉKEI

FÜGGETLEN TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Egész évre 6 korona
 Fél évre 3 " " " "
 Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

László B. Jenő.

Kiadóhivatal:

PECZÁRSZKY BRÁNKÓ könyvnyomdája és papírkereskedése, hova az előfizetések s hirdetések intézendők és ezek díjai fizetendők.

Sorok magyar állapotokról

Nem fogadom el föltétlenül annak a mondásnak az igazát, hogy a halottakról vagy jót, vagy semmit, mert ezen a réven akárhány notórius gazember utazhatnék a másvilágra anélkül, hogy az életét legalább ne pingálták volna le elrettentő példának.

Most is inkább egy halott körül volna mondani valóm, nem róla. A megboldogultat nem ismertem, tőlem lehetett istenfélő, jambor, mintakeze a tisztességnek, nyilván kevesen ismerték mások is, az a mód azonban ahogy a családja elparentálja a lapokban, mindenképpen nevezetes. A fővárosi lapok vasárnapi számában jelent meg ez a beküldött nekrológ:

Idősebb Pétery Lajos, nagysarlói birtokos, nyugalmazott postamester, a dicső emlékü nagysarlói győzelmes csata idejében községi bíró, nemsokára pedig nemzetőr-tiszt 92 éves korában elhunyt. A magas kort ért aggastyán 1820-ban született. Iskoláit a pápai evangélikus református kollégiumban végezte, ahol iskolatársa volt Kozma Sándor volt főügyésznek. Hivatalra nem vágyott, csak amikor helyben új postahivatal nyílt meg, vállalta el 1870-ben a postamesteri állást, amit 75 éves koráig közmegelegedéssel viselt. Ezután birtokán nyugalomba vonult s 1904-ben nejevel aranylakodalmát ünnepelte. Az elhunyt rokona volt Pétery Károly volt országgyűlési képviselőnek s Pólya József egykori bars-megyei alispánnak. Halálát özvegye született Dalmady Amália, Dalmady Győző nyugalmazott árvaszéki elnök, ismert költőnk s Kiss Áron volt debreceni református püspök rokona, néhai Török Pál pesti református püspök nővérének gyámlánya s három fia: Gyula, volt református főgimnáziumi tanár, Béla királyi adótárnok s Lajos birtokos, postamester utóda és 2 menyé és 4 unokája gyászolja.

Az isten nyugosztalja előregedett testét, amely ilyen hosszú időt töltött a földön, de kétségtelen, — semmi formában sem fér hozzá kétség — hogy a jó öreg bácsi semmit sem tud a hozzátartozói izléstelenségéről.

Ez specialis magyar nyavalya, amely minden áron akar az ujságban, a nyilvánosság előtt szerepelni és beteg lesz, ha nem csempészheti nyomdafesték alá a nevét, akár örömhír, akár gyászbeszéd, vagy akár egy elmondott toaszt regisztrálásának formájában. Az emberek megfélemednek arról, hogy nem lesz mindenki népszerű, akinek

a nevét összes szuszogásai alkalmából olvasni lehet. Az ellenhatás sokkal hamarabb megterem, elékerítvén a közundort.

Pétery bácsi — az isten nyugosztalja — még csak valaki sem volt, mert a postamesteri állás még sem olyan előkelő pozíció, hogy abból társadalmi tőkét lehetne kovácsolni, különösen amikor valaki hivatalokra nem vágyódva jut el — kétségen kívül nagy lelki tusák után — erre a polcra.

A szívem gyökeréig meg voltam hatva, amikor odáig értem, hogy a megboldogult iskolatársa volt Kozma Sándor egykori főügyésznek. Azonban, édes istenem, végtére mindenkinek volt iskolatársa, sok esztendőnk folyamán sok iskolatársa! És micsoda dicsőség háramlik rám abból ha egykori konskolárisom viszi valamire, én pedig alul maradok?

Volt nekem is iskolatársam, az egyiket tavaly csukták le pár esztendőre Bolondos eszmetársulási révén jutott az eszembe, postamester volt ő is a Balaton körül valamerre. Egyszer aztán eladásra került egy kis hetilap, ő megvette (később derült ki, hogy sikkasztott hivatalos pénzből) s mert-bolondok házába viszik azt, aki következetesen azt mondja magáról, hogy ő püspök, vagy államtitkár, holott nem az, ellenben a zsurnalisztika terén ezer rögeszme, téves önitélet szabad, hát ő is szerkesztő lett.

Akkor eszébe jutottam, irt is. Jó pajtások voltunk mindig — mondta a többek között — küldj pár novellát, vagy verset. Azért, hogy én postamester és szerkesztő vagyok, te pedig csak író, még nem ok az elhidegülésre. Én mindig nagy szeretettel gondolkodok rád és ne hidd, hogy lenézlek ebből a pozícióból.

Annyira hülye volt a levele, hogy nem tagadhattam meg a kérését.

... Jó Pétery bácsitól csak nem tudok szabadulni. Istenem, milyen jó is az, hogy rokona volt Pétery Károly volt országgyűlési képviselőnek, (kicsoda ez az ember?) Dalmady Győzőnek, Kiss Áron püspöknek! Igazán lelketlenség volna még

többet követelni, nevezetesen, hogy ő is lett legyen valaki. Elég, ha az iskolatársai, meg a rokonai voltak.

Azzal kezdtem, hogy a családnak ilyen izetlen nekrológia, amelylyel ugyan, ugyan kit akar elkápráztatni ebben az elkápráztatásoktól annyira immunis hazában? — specialis magyar betegség.

Minálunk muszáj megirni öregasszonyok nekrológjában, akik nem csináltak mást egész életükben, mint hogy sablonosan születtek és éltek, — hogy áldott jó szivéről és jótékonyágáról volt ismeretes. És vannak, akik ilyenkor csakugyan emlékeznek rá, hogy egyszer — nini, legyünk igazságosak — adott két koronát valamelyik, nyomorban tengődő családnak, de ezt a tényét is kikommunikéztette tiz ujságban.

Minálunk megy idegenbe házasodni a grázler, eljegyezvén a törvényszékiapidijas lányát. A menyasszony lakóhelyén aztán nagykereskedő lesz a vőlegény, (esetleg a Niemand és társa cég belfagya, — a cég egy kapu alatt van balra, szurtos pincelakásban), míg a vőlegény városának lapjai büszkén hirdetik, hogy X. ur eljegyezte egy törvényszéki tisztviselő lányát. Azt, hogy ő szatócs, vagyapidijas, egy istenért se nyomtatná le. Mert bolondítani kell a világot, szédíteni, hiszen biztos, hogy éppugy becsapják őt is, tehát kölcsönbe megy az egész. Micsoda föllendüléshez jut anyagilag ez az ország, ha a pénzügyminiszter megadóztat mindenkit, aki az ujságban szerepel! Istenem, feketekávé iszik akkor a tiszturak pincsikutyája is!

Egyebekben az isten nyugosztalja Kozma Sándor volt főügyésznek, a híres inkárnátus magyarnak, a zseniális jogásznak, alkotásokban kimagasló honpolgárunknak — egykori iskolatársát.

(—)

Tisztelettel kérjük vidéki előfizetőinket, hogy az illető postahivataloknál az előfizetés megújítása iránt lehetőleg gyorsan sziveskedjenek intézkedni, hogy a lap szétküldése fönnakadást ne szenvedjen.

Emlékezzünk . . . !

— okt. 30.

A sirok fölött kénesszürke párázat száll; a levegőt sűrű, kövér illatok ülik meg. Az ember mellére ráfeküsznek ezek a sűrű illatok és fojtogatják a torkát . . . Mint elfojtott zokogás susog, beszélget a gyenge őszi szellő a fák között.

Alant, a fák között, a sirok mellett borus, fájdalmas sóhajok szabadulnak elő . . . Embersokaság veszi körül a sírdombokat, fényesen dokumentálva azt, hogy az élők emlékeznek a holtakról, a temetők lakóiról . . .

Emlékezzünk!

Valami fájdalmas, keserű lemondás suhan keresztül a természet fölött. A sárgult lombu fák szomorúan rázkódnak össze az őszi szél érintésétől és érzik, sejtik, hogy, itt a vég . . . A rozsdaszínű lombok között dul most az enyészet hideg keze . . . Amit megérint az őszi fagyos, mosolytalan, cinikus lehelete, nyomába pusztulás, hervadás és enyészet lép.

Emlékezzünk!

Akinek az élet tövise utjain nem volt egyéb az osztályrésze, mint fájdalom; akit az örökharc, az örökös robotmunka láza elsorvasztott, kidöntötte a járomból, a robotból óh, azokat ne sirassátok. Boldogok azok! Jó helyen vannak azok. Jobb helyen, mint itt, a földön . . .

Gyöngye alkotás az ember. Törékeny és ellenálthatatlan. S aki az élet harcában való aktív szerepre alkalmatlan, vagy képtelen volt, nem fog-e megnyugvást találni mindezekre ott, alant? . . . Ahol már nem fáj semmi . . .

Nem fáj semmi.

Ki tudja, nem fáj-e? Kinek oly puha még a lelke, hogy hinni tud? Óh, az kétszeresen boldog: itt is ott is . . .

Boldogok, akik hisznek. (Azt mondja az Írás.) Őket legalább a tulvilágban való élet kedvező körülményei biztatják, De mit szóljon az, akit már a hite elhagyott. Óh, mit

szóljon az, mondjátok meg, ti végtelenül türelmes emberek, akik hisztek, akiknek a hitét még nem rontotta, még nem csorbitotta meg az Élet!?

Akiket a tulvilágba vetett hit még vigasztalni, táplálni tud . . . Akinek még van hite . . .

Akinek a lelke még nem cserélte föl a hit dogmáját a tagadás dogmájával . . .

*

Ezen a napon elül a folyton lüktető vásári zaj. Ezen a napon magába száll minden ember. És ezen a napon még a kajan is a csontoskezü rém felé tekinget, félénken, hívó ábrázattal. De csak ezen a napon. A másikon, a többin aztán szakadatlanul foly tovább a harc: a kenyérért, az életért és a nagy dogmákért. Különbekért és hitványokért: egyaránt. Meg az életért, a robotosért, — amely mindennap megjön . . .

Tudjátok, mit tesz ez a szó: Élet?

— Sokat, nagyon sokat jelent — és semmit, ahogy vesszük . . .

Aztán fölül a nagy kérdés, a nagy kérdőjel. Hogy miért élünk, miért küzdünk, miért robotolunk örökösen, folyton-folyvást . . . A néma sirok felelnek: ezért. És igazuk van. Szenvedéseink határköve, utjelzője a kereszt.

De miért teszitek a sirra a keresztet, szenvedéseinknek eme szomorú szimbólumát? Hisz a halottnak erre igazán úgy sincs szüksége, Avagy talán az élőknek van erre szüksége? Ez lehet. Egész életük már maga is kereszt. Hagyjátok a halottakat!

Emlékezzünk!

Ha meghaltunk, miért teszitek fejünk fölé a szomorú tilalomfát, ha életünkben folyton a tulvilág gyönyöreivel, boldogságával kecsegtettetek?

Némelyek egy életet adnának a tulvilág boldogságáért . . . Én egy egész hitet adtam oda egy életért . . .

Emlékezzünk!

Ünnepi ruhákba öltözött emberek törekszenek a temetőbe. A lemondás

keserősége ül ki az arcokra . . . Valahol messze fölzugnak a harangok, valahol messze egy kis siron most gyulladnak ki az apró mécsesek. Az enyéme, meg a hívők mécsesei . . .

Aztán halk ima rebben az ajkáról . . . A szemembe köny lopózik . . .

Memento mori!

Emlékezzünk! . . .

UJDONSÁGOK.

Változás a posta és távirda hivatalban. A törökbecsei m. kir. posta és távirda hivatalnál örvendete s változás állott be, amennyiben november hó 1-től kezdve az ajánlott levelek és táviratok reggel 8-tól, esti 9 óráig vétetnek fel, a telefonszolgálat pedig reggel 8-tól este 9 óráig tart.

Szerdán november hó 1-én ünnepli a kath. Anyaszentegyház Mindszentek ünnepét, amely alkalommal a helybeli rom. kath. templomban 10 órakor alkalmi szentbeszéd s ünnepi szent mise lesz.

Temetők ünnepe. November 2-án halottak napja van, ez alkalommal reggel 8 órakor csendesgyászmise lesz tartva a temető kápolnájában.

Eljegyzés. Lukáts Dezső helybeli kfr. járásbírósi díjnok, folyó hó 28-án eljegyezte Gottmayer Irénke úrleányt. Gratulálunk.

A tisztviselők és a drágasság A zombori állami tisztviselők értekezletet tartottak, amelyen az elviselhetetlen drágassággal és a megélhetési viszonyok tarthatatlanságával foglalkoztak. Budai Gerő indítványára az értekezlet elhatározta, hogy felhívást intéz az áll. tisztviselők országos egybehívása érdekében. Elhatározták, hogy felkérlik a vmegye összes országgyűlési képviselőit, a kormányt s a képviselőházat, hogy a drágasági pótlékot kérő kérvényüket támogassák. A törökbecsei tisztviselők is csatlakozni akarnak a zomboriakhoz, s ezért ma, azaz vasárnap délután 3 órakor, a polgári iskola tornater-

TÁRCA.

Válom.

Írta: FÜRIGACH JULIA.

A „Törökbecse és Vidéke“ eredeti tárcája.

Nagy kinnal nagy bajjal zakatol, dőcög a nagykikinda-karlovai vicinális, egyszerű csak nagyot zökkenve megáll.

„Vá—lom!“ Kíáltja vontatva a kalauz. Két három rongyos gúnyájú tanyai ember leszáli, vagy ugyanannyi meg fölcihelődik, a kalauz belefúj a sipjába, s a vonat egy még nagyobb zökkenéssel megindul, és tovább kecmereg.

Az első, és a második osztályon ezt a kis intermezzót figyelembe se veszik. Vagy ha mégis valaki megjegyzést tesz rá, az rendszeren csak a vonat csigalassúsága, és minduntalan való megállása miatti sópánkodásának ad kifejezést.

Azonban a harmadik osztályon, a szegényemerekek alkalmatosságán, majdnem mindig akad valaki, akinek az emlékeztetésben ilyenkor fölidéződik az a régmúlt idő, amikor még kocsihátton tették meg az utat az emberek, (márhogy akinek muszáj volt.) Pesttől Temesvárig, Szegedtől Békerekig. Ezzel kapcsolatosan aztán elmondódik egypár betyárhistoria is, abból az időből, amelyet közönségesen csak be-

tyárvilágnak szoktunk mondani.

Betyárvilág!

Ugyan kit érdekel még a mai expresszvonatos automobílos, meg idestova repülőgépes világban a mult század betyáromantikájá? Már körülbelül ott tartunk, hogy az emberek már mint a fiatalabbjai, else hiszik hogy valamikor lovasbetyárok száguldoztak a pusztákon, bujkálták a nádosokban, és tanyáztak az útszéli csárdákban. Hja, régen volt, talán igaz sem volt.

Csak a falusi öreg parasztemberek mesélgetnek még mostan is a hosszú téli estéken, meg ilyenkor, mikor a vonaton utaztukban elunják magukat, betyárhistoriákat, olyan élénken, mintha csak most, nem régen történt volna. Dehát faluhelyen olyan ritkán történik valami, hogy az embereknek nincs alkalmuk elfelejteni azt a keveset, ami mégis előadja magát, bármily régen történt legyen is. Így konzerválódtak a betyárhistoriák is, és ahogyan elmesélik, (mert hiszen mesélni, igazán jóízűen mesélni, csakis az analfabéták tudnak.) az ember mikor hallja, szinte elfelejtkezik a mai modern világberendezésről, s úgy képzelet, hogy csak kátyus országutak vannak még mostan is, az országutak mellett düledező csárdák, s benne mulató betyárok, amint duhajkodva danolják:

„Kocsmárosné száz icce bort hozzon,
És mellette száz szál gyertyát gyujtson.“

Pedig hát már jórögen pompás makadamon gurul a kocsí ott, ahol azelőtt kerékagyig elmerült a kátyuba. A csárdák is eltűnédeztek az országutak széléről, s csak itt ott a vasút mentén egy-egy föltételes megállóhely elnevezése jutatta az ember eszébe a valamikor híres csárda nevét. Még a híresek között is a leghiresebb valómi csárda helyén is most barátságos tanyaház áll s békés munkásember laknak benne.

Valamikor azonban más világ volt erre. Patkó Pista, — az a híres Patkó Pista, akinek a „kesej lábu“ lován, a népdal szerint hét patkó volt, — tartotta rettegésben az egész környéket. Valósággal adófizetőjévé tette mindazokat, akik e kikindai országuton jártak; már mint a tehetősebbjeit. A szegény embertől dehogyan vett volna el egy csirkefiókot is, sőt még segített is rajtuk, ha bejűk botlott.

Hiszen neki nem az volt e célja, hogy vagyont gyűjtsön, mert tudta ő azt nagyon jól, hogy nem fog megöregedni. Vagy ha úgy is lett volna, ahogyan híresztelték fölöle, hogy nem fogja a golyó, még akkor se kellett ez öregségére gondolni, mert éppen elég volt neki a rováson, hogy az akasztófát elne kerülje; mégcsak a vármegye kocsijára se kellett neki számítani. Ezért nem rakta élére a bankót.

Pedig tehette volna, mert sokszor

mében gyűlést tartanak, melyre az összes helybeli állami tisztviselőket meghívták. Jelenjenek meg minél számosabban és iparkodjanak, hogy eme jogos kívánalmuk célját érjen.

Tombola estély. Bartos Gusztáv káplán úr folyó évi november hó 5-ikén a „Tisza“ szálló ujjonnan megnyitott termében, már előre látható fényes sikerű tombola estélyt rendez. Ez alkalommal 50 drb szép és értékes tárgy lesz kisorsolva.

Belépő jegy tombola jeggyel K. 1.50, külön tombola jegy 50 fill.

A tiszta jövedelem a legényegylet könyvtára javára lesz fordítva. Zenét az óbecsei első cigányzenekar szolgáltatja.

Mezei társulata Nagybecskerekén. Mezei társulatával nem igen vannak megelégedve Nagybecskerekén. A médikus előadásáról például ezt olvassuk egyik torontáli laptársunk hasábján:

... a közönség is bohózatnak nézte az előadást, a legdrámaibb jelenetnél is *harsogó nevetésbe tört.* A színházban persze ma is nagy ürességek voltak a nézőtérben s bizonyos, hogy ezek az ürességek ilyen körülmények között csak növekedni fognak, hiába hirdeti a direktió a közönséget lekicsinylő *mucsai izléstelenséggel* nagy plakátokon *óriási művészi szenzációként* Szentgyörgyi Lenke *nadrágszoknyáját.*

Záporosó. Valóságos nyári záporosóben volt részünk csütörtökön délelőtt. Menydörgőt, villámlott és egy pár pillan at alatt az utcákat sőt a kisebb hidakat is ellepte a víz. A vihar után ki sütött a nap és olyan kellemes, szép idő lett, hogy ha véletlenül a kályhában pattogó tűz nem figyelmertel benűnket, nem igen jutott volna eszünkbe, hogy október 26-ika van.

Ismét egy közveszélyes járda. Már többször érkezték hozzánk panaszok, hogy éjjel, a vasúti állomáshoz vezető uton a Pulay féle magtárajtókon levő kereszt vasak a járdán keresztül állanak a járó-kolók veszélyére. Felhívjuk tehát a hatóságot intézkedjék, — mielőtt egy pár láb és nyaktörés elő fordul — hogy a tulajdonos több gondot fordítson a vasak felsatolására, mert különben a vasúthoz járó közönség a rossz és gyér világítás mellett a legnagyobb veszélynek van kitéve,

bőségesen jutott hozzá. Dehát nem tette, hanem válossággal szórta. A kocsmárosok meg a cigányok jól megszedték magukat mellette, ő meg csak úgy élt máról holnapra. Mert igazán soha se tudta, hogy a másnapot megéri-e? Ha megérte, hát került aznapra való is. De ha nemis akadt volna hamarosan „keresete”, hát volt hittele. Az okos kocsmáros megbecsülte az olyan vendéget, aki, ha volt pénze, nem bánta ha duplán fogott is a kréta. Mikor pedig úgy néhanapján beleűtött a „lapos ménkü” a bugyelárisába, akkor azt mondta a csrdásnének:

„Irja föl a részfokosom fejére.

Hány icce bort ittam én meg hitelbe.”

Csak hogy ilyesmi nagyon ritkán fordult elő. Ha a kikindai országon nem szedhetett vámot, hát ott volt a gulya meg a a ménes.

Hanem télidőben nemigen akadt se jobb-ról, se balról a kezégyébe semmi. Ilyenkor behuzódott valamelyik csárdába, — leginkább a híres válomi csárdában szeretett tanyázní, — és ott várta a jó szerencsét, vagy perzekutorokat. Az utobbiak folytán szaglástak utána mert szép summapénz, ezer pengőforint volt a fejére kítűzve, Dehát Patkó Pista nemigen akarta őket az ezer pengőhöz hozzájutatni. Ha úgy néha, nagyon a sarkában voltak már, akkor egyszerre csak; kőd előttem kőd utánom, úgy eltűnt

4687/1911. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a dr. Job Vilmos ügyvéd budapesti lakos által képviselt Drössler Károly budapesti cég végrehajtónak Lukacsev Gyura karlovai lakos és végrehajtást szvenelő elleni 6508 korona 46 fillér és jár. iránti végrehajtási ügyében ennek a követelésnek, valamint a dr. Eri Ignác ügyvéd által képviselt Rác Testvérek budapesti cég 121 korona 84 fill. és jár. erejéig bekebelezett követelésnek behajtása céljából is a területen fekvő következő ingatlanok egymint: 1, a karlovai 1343 sz. tkvben A. I. 2 sor, 349-350.b1 hrsz. alatt felvett 147/b. ö. i. sz. ház s 200 négyszöglől udvar és kert a C, 7 sor. 10231-1894 tkvi sz. végzéssel Jaksity Áczáné szül. Lukácsev Gyula karlovai lakos javára bekebelezett élethoszgani haszonélvezeti jog érintése nélkül 3200 korona kikiáltási árban 1911 évi október hó 30 napjának d. u. 1 órakor Karlova község házánál árverés alá fognak bocsátatni és a kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Megjegyeztetvén, hogy ez árverés napjától fogva az überlandiális maradvány földek után járó váltság tartozás a vevőt fogja terhelni.

Venni szándékozok tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. czik 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881, évi november hó 1-én kelt 3333 sz. Igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában jelölt, óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt atszolgáltatni.

A végrehajtási novella 26 §-a értelmében az ingatlan az árverési hirdetményben megállapított kikiáltási ár két harmadánál alacsonyabb áron el nem adható.

Vevő köteles a végrehajtási novella 26 §-a értelmében ha kikiáltási áránál magasabb ígérést tett nyomban a kikiáltási árszázaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni, mert ha ennek a kötelezettségének eleget nem tesz ígérete figyelmen kívül marad és az árverésben mely nyomban folytatandó részt nem vehet.

A végrehajtási novella 21 §-ában megjelölt árverések nem kötelesek bánatpénzt letenni sem kiegészíteni. —

Vevő köteles a vételárat 2 egyenlő rész-

mintha csak a föld nyelte volna el.

Sok gazdag embert kifosztott, sok lovat ökröt elhajtott, de még több szegény emberrel tett jót. Ezek aztán, ha menekült a perzekutorok elől elrejtették, elbujtatták, és kinem adták volna a világ minden kincséért sem.

Ezért emlegeti még mostan is a szegény parasztnép. különösen mikor a vonat Váalomnál megáll, mert hiszen Patkó Pista neve ugy odatarozik Váalomhoz, illetve, a válomi csárdához mint a kuckó a kemencéhez. Itt garázdálkodott, itt huzta órájánál fogva jóformán az egész vármegye perzekutorait. Igaz ugyan, hogy át-átrandult egyszer más-szor Bácskába is, meg a Maroson tulra is egy-egy kis vendégszereplésre, de ha már nagyon égett a föld a talpa alatt, csak ide menekült a válomi csárda környékére, a Galacka-bara nádasra közé.

Sokszor hétszámra is a nádasban bujkált. Aki ilyenkor megszánta, és egy falat kenyeret, vagy egy korty vizet adott neki, annak a szívésségét aztán elnem felejtette. Ha aztán alkalma volt rá, olyanformán „visszaszolgált”, hogy holtuk napjái is hálálkodva emlegették Patkó Pista nevét.

Azért is szeretek a harmadik osztályon utazni, mert rendkívül szeretem az ilyen népmeséket hallgatni. És csak azt sajnálom, hogy olyan eszeveszett gyors-

let ben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap a másodikat 45 nap alatt mindig az árverés napjától számítandó 5% kamattal együtt a törökbecsei kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál szabályszerű letéti érvény kapcsán lefizetni és a vétel ár után járó kincstár illetéket viselni.

Az bánatpénz a utolsó részletben fog beszámíttatni. —

Az árverési hirdetmény többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság irattárában és Karlova község előljároságánál megtekinthetők. —

Kelt Törökbecsén, 1911 évi augusztus hó 14-én. A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság. dr. Wagner s. k. kir. albiró.

A kiadmány hitelűl.

Vujkovics Károly
kir. telekkönyvvezető.

3299.

911.

Árverési hirdetmény.

Melencze község előljárosága ezenel közhírré teszi, hogy a tulajdonat képező

Nagyvendéglő berendezéssel

valamint

a vásári és piaczi beszedési joga

1912. évi Január hó 1-sőtől számítva három egymásután következő évre 1911. évi NOVEMBER HÓ 16-ik napján d. e. 9 órakor Melencze község házánál nyilvános árverés utján berbeadatni fog.

Közelebbi feltételek bármikor a hivatalos órák alatt a jegyzői irodába megtekinthetők.

Melenczén 1911 évi Október hó 24.

Jankovits Szilárd
jegyső

Toskov
bíró

sággal száguld ilyenkor ez a mi vicinálisunk, tultesz még a keleti expresszen is. Alig indul el a kikindai állomásról, máris a karlovai váltókon csattog. Pedig elhallgatnám én ezeket a meséket akár ezeregy nap — és éjszakán keresztül is. Mert manapság „modern irodalom” néven, sokszor bizony olyan malacságokat kénytelen az ember olvasni, hogy szinte még önmagai előtt is elpirul.

Olyan jól esik tehát, ha néha valami jó népmesét hallhatok, mert a köznép, — ha máskülönbén elis jár a szája, — ha mesél, sohasem trágár. Olyan választékosan, olyan csinnal mondják el ezeket a primitív történeteket, hogy az ember szinte elbámul rajtuk. Olyanok ezek a népmesék, mint a bokrétába kötött mezei virág. Egyszerű, nincs benne semmi raffinéria, semmi mesterkélttség, és mégis gyönyörködni lehet benne.

Hogy mi igaz ezekben a népmesékben, és mi nem, ki tudná most, annyi idő után megállapítani? De hát ki is keres a mesékben történeti igazságot? Én ugyan nem. És talán más se. Senki se.

Szedjük bokrétába a mezők virágait, gyönyörködünk benne, élvezzük az illatát, s ne vizsgáljuk a talajt, amelyen nyílt.

== Kitűnő minőségű ==
HEGYI BOROKAT
 megvételre ajánl egy magánfogyasztóknak, mint korcsmáros, vendéglős és borkereskedőknek kicsinyben és nagyban.
Gyebnár Antal okleveles szőlész, **NAGYLOCZ.** (Nógrád megye.)
 Érdeklődőknek díjmentes felvilágosítás. Ugyancsak nagymennyiségű egy éves gyökeres hazai és amerikai szőlővessző is kerül eladásra.

== Szőlőoltványok! ==
 Kiváló szép és dús gyökerezetű **szokvány minőségű fűszertöltvények** legjobb bor és csemege fajokban Ripária portális és Ruzsasztrisz monticola alanyra oltva, köztük
„MUSKAT CSABAGYÖNGYE“
 mely fajta már július közepén érik. Ezekon kívül **Ripária portális, Ruzsasztrisz monticola** és **Hazai sima** és gyökeres vesszők legjutányosabb árban. Árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.
„ERZSÉBET SZŐLŐOLTVANYTELEP“
 Tulajdonos: **Schmidt Mátyás Bogáros** (Tor. m.)

Butorok
 Hálók, ebédlők, uriszobák, szalonok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek, függönyök, csillárok és zongorák szállítanak bárhova készpénzért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.
 Diszes nagy butoralbum 1 kor. Teljes berendezésnél utazó mintákkal díjm. küldetik bárhova.
MODERN LAKBERENDEZÉSI VÁLLALAT
BUDAPEST, IV., Gerlóczy-u. 7. sz.
 (Központi városháza mellett.)

Törökbecsén az újvárosban egy jóforgalmu
fűszer-üzlet,
 házzal együtt, betegség miatt eladó. Cím a kiadóhivatalban.
 == Megérkezett 1000 darab ==
SIRKOSZORU,
 mely a legjutányosabb árban **Károlyi Ferenc** temetkezési vállalatánál kapható.

Eladó-ház.
 A főútcán levő 492. sz. házam szabad kézből kedvező fizetési feltételek mellett eladó.
JUHÁSZ JANOS.
EGY jó hegedű
JUTÁNYOS ÁRON ELADÓ.
 — Bővebbet a kiadóhivatalban. —

K 30000

CERES-DIJ KIIRÁS.

Azon célból, hogy a CERES-ételzsirt ott is bevezessük, a hol azt régi szokásból vagy megokolatlan előítéletből kiolyólag még nem használják, azon kéréssel fordulunk hű vevőinkhez, a kik meggyőződésből és praktikus tapasztalataik alapján használják ezen cikket, miszerint a következő kérdésekre válaszolni sziveskedjenek:

1. Mi készítette Önt arra, hogy a Ceres-ételzsirral kísérletet tegyen? 2. Milyen előnyei vannak ezen ételzsirnak más ételzsirokkal szemben? 3. Mely előnyei teszik azt Önre nézve nélkülözhetetlené? 4. Ismerőseit hogyan győzi meg ezen ételzsirral szemben?

Ezen kérdésekre vonatkozó jó válaszokra a következő díjakat tűzzük ki, a melyek kisorsoltatnak:

1 díj á K 1000 = K 1000	20 díj á K 100 = K 2000	Azon pályázók között, akik a feltételek külalakja és tartalma folytán különösen jó válaszokat küldenek be, a következő nyeremények kerülnek kiosztásra:
10 díj á K 200 = K 2000	1000 díj á K 20 = K 20000	1 nyeremény á K 1000 = K 1000
Osszesen . . . K 3000	K22.000	5 nyeremény á K 200 = K 1000
		2 nyeremény á K 500 = K 1000
		20 nyeremény á K 100 = K 2000
		K 3000

Egy pályázati bíróság, melynek összeállítását annak idején az újságokban közölni fogjuk, elfogja dönteni, mely válaszok fognak a 25.000 Koronát kitevő díjak kioszthatása céljából kisorsoltatni és mely pályázók kapják meg a 28 nyereményt, melyek összege: 5000 K.

Ezen pályázaton mindazok részt vesznek, akik a fenti négy kérdésre vonatkozó jó választ alantani cégnek legkésőbb 1911. évi november hó 15-ig beküldik és legalább öt papírszalaggal (fél kg-mos Ceres kockák vagy csomagokról) azt igazolják, hogy a mi Ceres-ételzsirunkat fogyasztják; minden további öt szalagért a jó válaszok beküldője egy-egy további sorsszámot kap és ezáltal a sorsolásnál kettős, illetve többszörös esélye van.

A húzás a jegyzői szabályzat 88. szakasza értelmében a cs. és k. közjegyző, Dr. Kopetz H. R. ur jelenlétében s irodájában 1911. évi december hó 20-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni. A nyertesek a díjakat azonnal megkapják, minden levonás nélkül. Az összes nyertesek jegyzéke kinyomattatik és kívánatra bárkinek beküldetik.

Schicht György r. t., „Díjpályázat“, Aussig, Böhmen.